

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори разширен състав)

13 септември 2006 година*

“Държавни помощи – Екологична такса върху инертните материали в Обединеното кралство – Решение на Комисията да не повдига възражение – Жалба за отмяна – Допустимост – Лично засегнато лице – Селективен характер – Задължение за посочване на достатъчно мотиви – Внимателно и безпристрастно разглеждане”

По дело T-210/02

British Aggregates Association, установено в Lanark (Обединено кралство), за което се явява г-н С. Pouncey, Solicitor, и г-н L. Van Den Hende, адвокат,

срещу

ищец,

Комисията на Европейските общности, представлявана от г-н J. Flett и г-жа S. Meany, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

подпомагана от

ответник,

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява първоначално г-н Р. Ormond, и впоследствие г-жа Т. Harris и г-жа R. Caudwell, в качеството на представители, подпомагани първоначално от г-жа J. Stratford и г-жа M. Hall, Barristers, и впоследствие от г-жа M. Hall,

встъпила страна,

с предмет жалба за частична отмяна на Решение С (2002) 1478 окончателен на Комисията от 24 април 2002 г. по преписка за държавни помощи № 863/01 – Обединено кралство/такса върху инертни материали,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (втори разширен състав),

в състав: г-н J. Pirrung, председател, г-н A.W.H. Meij, г-н N.J. Forwood, г-жа I. Pelikánová и г-н S. Papasavvas, съдии,

секретар: г-н J. Plingers, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 декември 2005 г.,

постанови настоящото

---

* Език на производството: английски.

Решение

Факти

1. British Aggregates Association е регистрирано сдружение, чиито членове включват малки независими кариерни дружества в Обединеното кралство. То има 55 члена, които разработват над 100 кариерни площадки.
2. Инертните материали са гранулирани материали, които се използват в строителството и които са химически инертни. Те могат да се използват във вида, в който са, например като пълнеж при строителство, или могат да се смесят със средства за свързване, като цимент (при което се получава бетон) или битум. Възможно е някои естествено гранулирани материали, като пясък и чакъл, да се разделят чрез пресяване. Други материали, като твърди камъни, трябва да бъдат разбити на дребно преди пресяването. Инертните материали, които се използват за различни цели, трябва да отговарят на надлежни спецификации и физическите свойства на оригиналния материал определят дали те са годни за желаните цели. Така спецификациите по отношение на пълнежа за целите на строителството са по-малко строги отколкото тези по отношение на материали, използвани за пътна под-основа, които от своя страна са по-строги отколкото тези за настилки, които се използват интензивно, като пътна настилка или железопътен баласт. По-широк набор от материали могат да се използват като инертни материали, когато изискванията не са толкова строги, докато материалите, които отговарят на по-взискателните спецификации, са по-малко разпространени.

Finance Act 2001

3. Раздели 16-49 на част II и списъци 4-10 на Finance Act (Закон за финансите) от 2001 г. наричан по нататък „Законът“) установяват такса върху инертните материали (наричана по-нататък „AGL“) в Обединеното кралство.
4. AGL влиза в сила на 1 април 2002 г., със законови изпълнителни разпоредби.
5. Законът е изменен с раздели 129 - 133 и списък 38 на Закона за финансите от 2002 г. Измененото законодателство предвижда случаи на освобождаване за отпадъчни материали, които са резултат от извличането на определени минерали, включително аспид, глинеста лиска, каолинова глина и китайска глина. Освен това, той предвижда поэтапно въвеждане на таксата в Северна Ирландия.
6. AGL се таксува въз основа на ставка в размер от 1,60 GBP за тон инертен материал който е предмет на търговска експлоатация (раздел 16, част 4 на Закона).
7. Раздел 16, част 2 на Закона, с измененията, посочва, че облагането с AGL възниква, когато дадено количество подлежащ на данъчно облагане инертен материал е предмет на или след началната дата на прилагане в съответствие със Закона, на търговска експлоатация в рамките на Обединеното кралство. Ето защо това облагане се прилага спрямо внесени инертни материали, също както спрямо инертни материали, добити в Обединеното кралство.

8. Регламент 13, член 2, буква а) от изпълнителните наредби предоставя данъчен кредит на оператора, когато подлежащият на данъчно облагане инертен материал се изнася от или напуска Обединеното кралство без допълнителна преработка.

9. Раздел 17, част 1 на Закона, с измененията, посочва:
„В тази част, „инертни материали” означава (при условията на раздел 18 по-долу) всякакви камъни, чакъл или пясък, заедно с такива вещества, които към момента са инкорпорирани в камъните, чакъла или пясъка или които по естествен начин се появяват смесени с тях.”

10. Раздел 17, част 2 на Закона предвижда, че инертните материали не подлежат на данъчно облагане в четири случаи: ако са изрично освободени; ако преди това са използвани за целите на строителството; ако вече са били обложени с AGL или ако на началната дата на прилагане на Закона не са се намирали на площадката си на произход.

11. Раздел 17 части 3 и 4 на Закона, с измененията, указва определени случаи на освобождаване от таксата.

12. Освен това, раздел 18, части 1, 2 и 2 на Закона, с измененията, установява процесите, които са освободени от таксата и материалите, спрямо които се отнася това освобождаване.

Административното производство и спора пред националния съд

13. С писмо от 24 септември 2001 г., Комисията е получила жалба („първата жалба”) от името на две предприятия, които нямат връзка с ищеца и които искат тяхната самоличност да бъде скрита от въпросната държава-членка, по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, (ОВ 1999 г., L 83, стр. 1). Тъжителите по същество заемат становището, че изключването на определени материали от обхвата на AGL, освобождаването при износ и изключенията по отношение на Северна Ирландия, съставляват държавни помощи.

14. С писмо от 20 декември 2001 г., Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия съобщава една схема за помощи на Комисията, озаглавена „поетапно въвеждане на такса върху инертните материали в Северна Ирландия”.

15. С писмо от 6 февруари 2002 г., Комисията изпраща обобщение на първата жалба до тази държава-членка и я кани да представи коментари по жалбата и да предостави допълнителна информация относно AGL, което тя прави с писмо от 19 февруари 2002 г.

16. На 11 февруари 2002 г., ищецът завежда дело за съдебен контрол пред High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Обединено кралство). Основанията на иска обхващат нарушение на правилата на Общността относно държавните помощи. Чрез Решение от 19 април 2002 г., High Court of Justice (Върховен съд) отхвърля иска, но разрешава на ищеца да обжалва пред Court of Appeal, England & Wales (Апелативен съд, Англия и Уелс). След завеждането на жалбата на ищеца, Court

of Appeal, England & Wales спира производството, за да отнесе настоящото запитване пред Първоинстанционния съд на Европейските общности.

17. С писмо от 15 април 2002 г., ищецът междувременно представя жалба пред Комисията срещу AGL (наричана по-нататък „жалбата на ищеца”). По същество той твърди, че изключването на определени материали от обхвата на AGL и освобождаването в полза на износа съставляват държавни помощи. Изключенията по отношение на Северна Ирландия, които са били съобщени от Обединеното кралство, са несъвместими с общия пазар.

Оспорваното решение

18. На 24 април 2002 г., Комисията приема решение да не повдига възражение срещу AGL (наричано по-нататък „оспорваното решение”).

19. На 2 май 2002 г., оспорваното решение е съобщено на ищеца от властите на Обединеното кралство. Комисията го е съобщила официално на ищеца с писмо от 27 юни 2002 г.

20. В своето решение (точка 43), Комисията установява, че таксата не обхваща никакви елементи на държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, доколкото нейният обхват се оправдава от логиката и естеството на данъчната система. Тя поддържа също така, че освобождаването на Северна Ирландия, което е съобщено на Комисията, е съвместимо с общия пазар.

21. В своето описание на обхвата на AGL, Комисията отбелязва по същество, че таксата трябва да се прилага спрямо непреработени инертни материали, които „се определят като инертни материали, произведени от естествено налични минерални залежи при техния първоначален добив” и се състоят от „части от камъни, пясък и чакъл, които могат да се използват в естествения им вид или след механично обработване като разбиване, измиване и сортиране” (точки 8 и 9). По отношение на изключените материали и на преследваните цели, тя посочва в точки 11 - 13 от оспорваното решение:

„AGL няма да се налага спрямо материали, които възникват като вторични продукти или отпадъчни продукти от други процеси. Според властите на Обединеното кралство, такива продукти включват аспиден отпадък, отпадък от китайска глина, отпадъци от въгледобивни мини, прах, шлака от пещи, отпадъчно стъкло и гума. Също така с AGL няма да се облагат рециклирани инертни материали, които включват камъни, пясък или чакъл, които са били използвани поне веднъж (обикновено за конструкции или строително-инженерни дейности).

Според властите на Обединеното кралство, целта, поради която подобни продукти се изключват от обхвата на AGL, е да се насърчи тяхното използване като строителни материали и да се намали необходимостта от излишен добив на непреработени инертни материали, като така се насърчи ресурсната ефективност.

Първоначалните прогнози на властите на Обединеното кралство се основават на предположението, че AGL ще намали търсенето на непреработени инертни материали

средно с 20 милиона тона годишно от общо годишно търсене в рамките на Обединеното кралство в региона от 230 - 250 милиона тона.”

22. По отношение на оценката на обхвата на AGL, оспорваното решение посочва в точки 29 и 31:

„Комисията отбелязва, че AGL ще се събира само върху търговската експлоатация на камъни, пясък и чакъл, когато те се използват като инертни материали. Тя няма да се налага върху тези материали, когато те се използват за различни цели от тези на един инертен материал. AGL се налага само спрямо непреработени инертни материали. Тя няма да се налага върху инертни материали, които са извлечени като вторичен продукт или отпадък от други процеси (вторични инертни материали), тя също така няма да се налага върху рециклирани инертни материали. Следователно, Комисията смята, че AGL засяга само определени сектори и определени предприятия. Комисията отбелязва, поради това, че трябва да се разгледа това дали обхватът на AGL е оправдан от логиката и естеството на системата на данъчно облагане.

... Обединеното кралство, при упражняване на своята свобода да определя своята национална данъчна система, е определило AGL така, че да увеличи използването на рециклирани инертни материал и други заместители на непреработените инертни материали, и да насърчи ефективното използване на непреработени инертни материали, които са невъзобновяеми природни ресурси. Екологичната цена на добива на инертни материали, която иска да отчете Обединеното кралство чрез AGL включва шум, прах, увреждане на биологичното разнообразие и визуалното благоустройство.”

23. Следователно Комисията прави заключение (в точка 32), че „AGL е един специфичен данък с много тесен обхват, който е бил определен от държавата-членка предвид на специфичните белези на съответния сектор” и че „структурата и обхватът на данъка са отражение на ясното разграничение между добива на необработени инертни материали, които водят до нежелани екологични последици, и производството на вторични или рециклирани инертни материали, които значително допринасят за третирането на камъни, чакъл и пясък, които случайно произтичат от изкопни дейности или от други строителни дейности или манипулации, които се извършват законосъобразно за различни цели”.

24. По отношение на освобождаването на инертни материали, които се изнасят без преработка в Обединеното кралство, точка 33 на оспорваното решение посочва:

„... подобна разпоредба е оправдана от факта, че тези инертни материали може да бъдат освободени в Обединеното кралство, ако се използват за освободени процеси (например, производството на стъкло, пластмаса, хартия, торове и пестициди). Тъй като властите на Обединеното кралство нямат контрол над използването на инертни материали извън тяхната юрисдикция, освобождаването при износ е необходимо, за да се предостави правна сигурност на износителите на инертни материали и за да се избегне налагането на различно третиране спрямо износа на инертни материали, които иначе биха се класирали за освобождаване в рамките на Обединеното кралство.”

25. В точка 34, Комисията посочва, че:

„Поради естеството и общата схема на подобна следва, че тя не трябва да се прилага спрямо вторични инертни материали или спрямо рециклирани инертни материали.

Налагането на такса върху добива на непреработени инертни материали ще допринесе за намаляване на добива на първични инертни материали и до намаляване на използването на невъзобновяеми източници и отрицателни екологични последици. Комисията следователно смята, че всякакви предимства, които произтичат за определени предприятия от определянето на обхвата на AGL, са оправдани поради естеството и общата схема на разглежданата данъчна система.”

Производство

26. С искова молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 12 юли 2002 г., ищецът завежда настоящия иск.

27. С отделен документ, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на същата дата, ищецът иска делото да се разгледа в съответствие с ускореното производство, предвидено в член 76, буква а) от Процедурния правилник на Съда. На 30 юли 2002 г., Съдът отхвърля това искане.

28. С документ, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на 29 октомври 2002 г., властите на Обединеното кралство искат разрешение да встъпят в това производство в подкрепа на исканията на ответника. Чрез определение от 28 ноември 2002 г., председателят на втори състав на Съда позволи встъпването. Встъпващата страна предава своето изложение при встъпване, а другите страни предават техните коментари върху изложението в рамките на предписаните срокове.

29. След изслушването на доклада на съдията докладчик, Първоинстанционният съд (втори разширен състав) решава да открие устната фаза на производството без да проведе подготвително разследване. Страните отговарят на писмените въпроси, поставени от Съда, и представят поисканите документи в рамките на предписаните срокове.

30. Страните представят устни доводи и отговарят на въпросите, поставени от Съда, на съдебното заседание, което се проведе на 13 декември 2005 г.

По исканията на страните

31. Жалбоподателят твърди, че Съдът следва:

- да отмени оспорваното решение, освен по отношение на освобождаването за Северна Ирландия;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

32. Комисията и встъпващата страна твърдят, че Съдът следва:

- да отхвърли иска като недопустим или необоснован;
- да осъди ищеца да заплати съдебните разноски.

По допустимостта на иска

Доводи на страните

33. Без да повдига формално за недопустимост, Комисията оспорва допустимостта на иска. Тя твърди, че оспорваното решение не засяга пряко и лично ищеца за целите на четвъртата точка от член 230 ЕО.

34. Комисията твърди, че едно решение като оспорваното решение, с което се одобрява схема за помощи, е нормативен акт с общо приложение. Като се прилага класическият тест за лично засягане (Решението по дело C-50/00 P Unión de Pequeños Agricultores/Съвета от 25 юли 2002 г., Recueil, стр. I-6677), ищецът поради това не е лично засегнат от решението да не повдига възражение при завършването на предварителната процедура по разследване, започната в съответствие с член 88, параграф 3 ЕО.

35. По-специално ищецът не е показал, че поне един от неговите членове е бил лично засегнат от оспорваното решение.

36. В нейната защита, подходът на Комисията е, че когато, както в конкретния случай, тя решава да не започне формалната процедура по разследване, необходимо е, ако трябва да се установи лично засягане, да се покаже, че със спорната помощ се засяга конкурентоспособното положение на член на ищеца. Тя основава своята позиция на Решенията по дело T-398/94 Kahn Scheervaart/Комисията от 5 юни 1996 г., Recueil, стр. II-477, точки 43 и 50; дело T-188/95 Waterleiding Maatschappij/Комисията от 16 септември 1998 г., Recueil, стр. II-3713, точки 60 до 65; и дело T-69/96 Hamburger Hafens- und Lagerhaus и други/Комисията от 21 март 2001 г., Recueil, стр. II-1037, точка 41.

37. В дубликата, окончателната позиция на Комисията е, че приложимият критерий за целите на индивидуалното засягане е, че трябва значително да е засегнато конкурентоспособното положение на ищеца както в случая на решение на Комисията да не повдига възражение, така и в случая на окончателното решение, прието в края на формалната процедура по разследване (Решението по дело 169/84 Cofaz/Комисията от 28 януари 1986 г., Recueil, стр. 391).

38. В това отношение, Комисията поддържа, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка в своите Решения по дело Waterleiding Maatschappij/Комисията и по дело T-114/00 Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Комисията от 5 декември 2002 г., Recueil, стр. II-5121 като е приел, че Решенията на Съда на Европейските общности по дело C-198/91 Cook/Комисията от 19 май 1993 г., Recueil, стр. I-2487 и по дело C-225/91 Matra/Комисията от 15 юни 1993 г., Recueil, стр. I-3203 са създали двоен стандарт, който зависи от това дали решението е било прието в края на предварителната процедура по разследване или в края на формалната процедура по разследване. Когато е поканена на съдебното заседание да изложи своето становище относно обхвата на Решението на Съда на Европейските общности по дело C-78/03 P Комисията/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum от 13 декември 2005 г., Recueil, стр. I-10737, Комисията посочва, че предвид заключението на генерален адвокат Jacobs това решение потвърждава, че критерият е, че трябва значително да е засегнато конкурентоспособното положение на ищеца от разглежданата схема за помощ.

39. В конкретния случай, ищецът не е представил конкретна информация в исковата молба относно всеки от своите членове, така че не е възможно да се установи, че поне един от тях притежава locus standi.

40. Комисията допълва, че новата фактическа информация относно четирима от членовете на ищеца, която е представена единствено в репликата, е недопустима.

41. Във всеки случай, тази нова информация не показва, че конкурентоспособното положение на засегнатите предприятия е било значително засегнато от оспорваното решение. Във връзка с това, Комисията поддържа, че представените от ищеца цифри сочат, че по-голямата част от бизнеса на двамата от членовете на ищеца, Torrington Stone Co Ltd и Cloburn Quarry Company Ltd, не се облага с таксата. Също така не е достатъчно, че от предприятието се изисква да изхвърли част от своите вторични материали на боклука като отпадък.

42. На последно място Комисията твърди, че дори и ако Съдът трябва да поддържа, че ищецът има *locus standi*, въз основа на това, че оспорваното решение е прието в края на предварителната процедура по разследване, единственото допустимо основание за отмяна би било, че е имало неизпълнение на изискването за започване на формалната процедура по разследване. Всякаква такава процедурна нередовност тогава би била поправена със започването на формалната процедура по разследване. Обаче, ищецът не би имал правен интерес да започне производство срещу окончателното решение.

43. Жалбоподателят изтъква, че оспорваното решение го засяга пряко и лично, в светлината както на неговия правен интерес да започне производство от името на своите членове, така и на неговото положение на търговец. Една от основните цели на AGL, която е предназначена предимно да насърчи използването на рециклирани инертни материали и други заместители на материалите, които се облагат с таксата, е да се засегне структурата на пазара. Следователно таксата оказва отрицателно въздействие върху конкурентното положение на всеки от членовете на ищеца, всички от които произвеждат материали, които се облагат с AGL. В репликата ищецът описва, като илюстрация, конкурентоспособното положение на известен брой от тези членове.

44. Жалбоподателят допълва, че разграничението, направено от Комисията относно допустимостта на различните искове, е изкуствено. Ако ищецът може да покаже, че Комисията е допуснала очевидна грешка при преценката си, това по необходимост предполага, че Комисията е срещнала трудности, които изискват започването на формалната процедура по разследване.

Съображения на Съда

45. Съдебната практика предвижда, че лица, различни от тези, до които е адресирано дадено решение могат да твърдят, че са лично засегнати, само ако това решение ги засяга по силата на определени признаци, които са специфични за тях или поради обстоятелства, при които те се различават от всички други лица и така то ги отличава лично, подобно на случая на лицето, до което е адресирано решението (Решенията по дело 25/62 Plaumann/Комисията от 15 юли 1963 г., Recueil, стр. 95, 107; дело Cook/Комисията, точка 20; дело Matra/Комисията, точка 14; и на последно място дело Комисията/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, точка 33).

46. В конкретния случай, позоваването на ищеца на факта, че той е подал жалба във връзка с AGL на Комисията и е изразил желание да встъпи в производството като засегната страна по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО не е достатъчен, за да му

предостави правен интерес по собствена инициатива да заведе производство за оспорване на оспорваното решение да не се започва формалната процедура по разследване. По-специално фактът, че жалбата на ищеца, заедно с първата жалба, представено от несвързани предприятия, кара Комисията да разследва обхвата на AGL в оспорваното решение, не означава, че ищецът следва да се третира като преговаряща страна, чието положение е било засегнато от това решение (вж., по-специално Решението дело Комисията/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, точки 56 и 57).

47. Обратното, ищецът правилно посочва, че когато се повдига иск от името на сдружение, което действа вместо един или повече от своите членове, които сами биха имали правен интерес да поискат отмяна, този иск е допустим (Решението по съединени дела T-447/93-T-449/93 AITEC и други/Комисията от 6 юли 1995 г., Recueil, стр. II-1971, точка 60, и дело T-266/94 Skibsværftsforeningen и други/Комисията от 22 октомври 1996 г., Recueil, стр. II-1399, точка 50).

48. Поради това Съдът трябва да определи дали, в конкретния случай, е възможно членовете на ищеца, или поне някои от тях, да се разглеждат като лично засегнати от оспорваното решение.

49. Трябва да се припомни, че в съответствие с процедурата за извършване на мониторинг над държавните помощи, предвидена от член 88 ЕО, предварителната фаза от процедурата за преглед на помощта в съответствие с член 88, параграф 3, чието предназначение е просто да позволи на Комисията да формира prima facie становище относно частичното или цялостното съответствие на спорната помощ, трябва да се разграничава от фазата на разследване, предвидена от член 88, параграф 2. Само в съответствие с втората посочена фаза, чието предназначение е да опосредства Комисията да бъде цялостно осведомена за всички факти по случая, Договорът за ЕО налага задължение на Комисията да съобщи на засегнатите страни да представят своите коментари (Решенията по дело Cook/Комисията, точка 22; дело Matra/Комисията, точка 16; дело C-367/95 P Комисията/Sytraval и Brink's France от 2 април 1998 г., Recueil, стр. I-1719, точка 38; и дело Комисията/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, точка 34).

50. Когато, без да започне формалната процедура по разследване, предвидена в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО, Комисията е установила, чрез решение, взето въз основа на член 88, параграф 3, че една помощ е съвместима с общия пазар, лицата, предназначени да се възползват от процесуалните гаранции, предвидени в съответствие с член 88, параграф 2, могат да обезпечат тяхното съблюдаване само ако могат да оспорят това решение на Комисията пред Съда (Решението по дело Cook/Комисията, точка 23; дело Matra/Комисията, точка 17; и дело Комисията/Sytraval и Brink's France, точка 40).

51. Поради тези съображения Съдът ще прогласи за допустим всеки иск за отмяната на решение, основаващо се на член 88, параграф 3 ЕО, повдигнат от лице, което е засегнато лице по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО, когато то иска, чрез започване на производство, да защити процесуалните права, с които разполага в съответствие с последната упомената разпоредба (дело Комисията/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, точка 35).

52. Засегнатите страни, по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО, които така имат правото в съответствие с точка 4 от член 230 ЕО, да започнат производство за отмяна,

са тези лица, предприятия или сдружения, чиито интереси биха били засегнати от предоставянето на помощта, по-специално конкуриращи се предприятия и търговски сдружения (дело Комисията/Sytraval и Brink's France, точка 41).

53. Обратното, ако ищецът оспори съществуването на решението, с което помощта се оценява като такава, самият факт, че то може да се разглежда като засегнато по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО не е достатъчен, за да направи иска допустим. След това то трябва да покаже, че то има определен статус по смисъла на съдебната практика по дело Plaumann/Комисията. Това се прилага по-специално когато пазарното положение на ищеца съществено е засегнато от помощта, до която се отнася разглежданото решение (дело Комисията/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, точка 37).

54. Чрез този иск ищецът не просто иска да оспори отказа на Комисията да започне формалната процедура по разследване, но също така оспорва съществуването на оспорваното решение. Следователно, необходимо е да се разгледа дали той е обяснил, чрез указване на съответните критерии, причината, поради която AGL може да окаже съществено въздействие върху положението на един или повече от неговите членове на пазара за инертни материали.

55. В конкретния случай, по отношение, на първо място, на определянето на материалния обхват на AGLот оспорваното решение (точки 12 и 13) става ясно, че целта на таксата е да се пренесе част от търсенето на непреработени инертни материали към други продукти, които са освободени, за да се насърчи тяхното използване като инертни материали и да се намали добива на непреработени инертни материали. Според преценките на властите на Обединеното кралство, таксата ще позволи намаляване на търсенето на непреработени инертни материали средно с около 8 до 9 % годишно.

56. Тъй като AGL е предназначена да измени общо разпределението на пазара между непреработени инертни материали, които се облагат с нея, и алтернативни продукти, които са освободени, също така необходимо е да се определи дали тази такса може да доведе до същинска промяна в конкурентоспособното положение на някои от членовете на ищеца.

57. В това отношение, противно на това, което поддържа Комисията, информацията представена от ищеца в репликата относно конкретното положение на някои от неговите членове, не може да се разглежда като несвоевременна по силата на член 48, параграф 1 от Процедурния правилник. Тази информация е част от продължаващата дискусия между страните. Тя само допълва, в отговор на доводите на Комисията по отношение на недопустимостта, предложението, посочено в исковата молба, че AGL има отрицателен ефект върху конкурентоспособното положение на някои предприятия, такива като тези членове на ищеца, които търгуват с материали, които се облагат с таксата. Във всеки случай, тъй като условията, регулиращи допустимостта на един иск, могат да се разгледат по всяко време от съдебната власт на Общността по нейна инициатива, нищо не възпрепятства възможността Съдът да вземе предвид допълнителната информация, предоставена в репликата.

58. Според допълнителната информация предоставена в репликата, чиято коректност освен това не оспорват нито Комисията, нито встъпващата страна, няколко от членовете на ищеца, включително Torrington Stone, Sherburn Stone Co. Ltd и Cloburn

Quarry, се намират в пряка конкуренция с производителите на освободени материали, които стават конкурентоспособни като резултат от въвеждането на AGL.

59. По-специално ищецът посочва, че Torrington Stone, който разработва кариера в Devon, произвежда ненатрошени строителни камъни и камъни за огради, които се продават средно на цена от GBP ... за тон, цена франко завода, и трошени строителни камъни, които се продават средно на цена от GBP ... за тон, цена франко завода. Тези продукти представляват 3 до 5 % от обема на добитите камъни. Оставащата част от 95 % се състои от вторични продукти, в конкретния случай общ пълнеж (които се продават средно на цена от GBP ... за тон, цена франко завода) и трошен пълнеж (който се продава средно на цена от GBP ... за тон, цена франко завода). Само трошените строителни камъни не се облагат с AGL. Преди въвеждането на таксата, пълнежите са продавани в област с обхват от около 50 километра. След нейното въвеждане те са в конкуренция в тази област с вторични материали, получени по-специално от кариери за китайска глина, разположени на разстояние повече от 80 километра, които не се облагат с AGL.

60. Във връзка с Sherburn Stone, което разработва *inter alia* Barton Quarry в Yorkshire, ищецът посочва, че то произвежда материали с висока техническа спецификация за производството на високоякостен бетон. Тези продукти, които съставляват около 50 % от добитите камъни и имат средна продажна цена от GBP ... за тон, цена франко завода, се облагат с AGL. От останалите 50 % добити камъни, Sherburn Stone произвежда частици и остатъци от глина, които могат да се използват като баласт и се продават на средна цена от GBP ... за тон, цена франко завода. След въвеждането на AGL, продажбата на тези вторични продукти става изключително трудна и запасите от тях стават трудно подлежащи на контрол.

61. По отношение на Сloburn Quarry, което разработва кариера в Шотландия, ищецът обяснява, че то е ориентирало своето производство към инертни материали от по-висока степен, които могат да породят по-високи транспортни разходи. Всички негови продукти се облагат с AGL. Червени камъчета и гранит с висока спецификация, произвеждани от това дружество и използвани *inter alia* като баласт и в състава на бетон с висока спецификация и на асфалта, се продават на средна цена от GBP ... за тон, цена франко завода, и не подлежат на конкуренция от необложени материали, които са вторични продукти от производството на китайска глина или аспид. Обратното, 25 % от вторичните продукти, добити от Сloburn Quarry, което се състои основно от частици и се продава на средна цена от GBP ... за тон, цена франко завода, за употреба като груб пълнеж, се конкурира с необложени материали.

62. При тези обстоятелства, позоваването от страна на Комисията, за целите на демонстрирането на липсата на ефект върху конкурентоспособното положение на упоменатите по-горе дружества, на факта, че по-голямата част от тяхната дейност с оглед на оборота не се отнася до инертни материали и поради това не се облага с таксата, е без значение, тъй като дейността на тези дружества на пазара на инертни материали е повече от незначителна във връзка с основната им дейност. Във всеки случай, става ясно от представените по-горе стойности, че търговската експлоатация на вторични продукти като инертни материали съставлява относително значима част от дейността на тези дружества.

63. С оглед на различните фактори, упоменати по-горе, които изтъква ищецът, трябва да се поддържа, че ищецът е показал не само че разглежданата национална мярка може да засегне конкурентоспособното положение на няколко от членовете на ищеца, които следователно имат правен интерес да оспорят решението на Комисията да не започне формалната процедура по разследване, но също така че този ефект е съществен.

64. От това следва, че искът за недопустимост, повдигнат от Комисията срещу настоящия иск, доколкото той е насочен към одобрението в оспорваното решение на дефиницията за материалния обхват на AGL, трябва да се отхвърли.

65. По отношение, на второ място, на освобождаването при износ, ищецът твърди, че това освобождаване също така има отрицателно въздействие върху конкурентоспособното положение на тези от неговите членове, които имат много малък износ или изобщо нямат износ, за разлика от техните по-големи конкуренти на пазара на Обединеното кралство. Освобождаването при износ предоставя на тези конкуренти, и по-специално операторът на Glensand Quarry, който изнася над 90 % от изнасяните инертни материали, предимството да нямат загуби, които да компенсират чрез цената на своите, продавани в Обединеното кралство. Обратното, членовете на ищеца са принудени да продават своите обложени инертни материали на загуба и да компенсират цената на таксата чрез всички свои продукти.

66. Допълнителната информация, предоставена от ищеца в отговор на писмените въпроси, поставени от Съда, показва, че конкурентоспособното положение на поне един от членовете на ищеца, може да бъде съществено засегнато от освобождаването при износ. Жалбоподателят посочва, без това да се оспорва от Комисията или от встъпващата страна, че на пазара за гранит с висока техническа спецификация, използван *inter alia* като железопътен баласт (облагаем с AGL), Cloburn Quarry е в пряка конкуренция с Glensand Quarry, което също така се намира в Шотландия. Както ищецът отбелязва в своята реплика, без това да се оспорва то другите страни, Glensand Quarry изнася 50 % от своето производство. Жалбоподателят има правото да направи заключение от това, че освобождаването при износ на материали с ниска техническа спецификация така предоставя на дружеството, което разработва тази кариера конкурентно предимство на пазара за инертни материали с висока техническа спецификация в Шотландия, поради това, че за разлика от Cloburn Quarry, което продава своите инертни материали с ниска техническа спецификация в Обединеното кралство на загуба и възстановява тази загуба чрез цените на материали с висока техническа спецификация, общата сума на AGL, която Glensand Quarry трябва да наложи на своите клиенти на националния пазар се намалява пропорционално с 50 % в сравнение със сумата, която налага конкурент, който не извършва износ.

67. От това следва, че искът за недопустимост, повдигнат от Комисията срещу исковата молба, доколкото той е насочен към одобряването в оспорваното решение на освобождаването при износ, също така трябва да се отхвърли.

68. Поради всички упоменати по-горе съображения, Съдът също така трябва да отхвърли алтернативният довод на Комисията, че само искът, основаващ се на нарушение на задължението за започване на формалната процедура по разследване е допустим в едно дело за отмяната на решение на Комисията да не повдига възражение, прието в края на предварителната процедура по разследване по отношение на държавни

помощи и относно държавната мярка. В конкретния случай, предвид същественото въздействие спрямо конкурентоспособното положение на определени негови членове на пазара ищецът има правото да повдигне всеки от исквете за незаконосъобразност, посочени във втората точка на член 230 ЕО (вж. дело Комисията срещу Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, точка 37).

69. Поради това искът трябва да се обяви за допустим в своята цялост.

По съществуващото на спора

70. В подкрепа на своята искова молба, ищецът твърди, на първо място, нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, второ, липса на надлежно мотивиране, трето, нарушение от Комисията на нейното задължение да започне формалната процедура по разследване и, четвърто, неизпълнение от страна на Комисията на своите задължения във връзка с предварителния стадий на процедурата. Първите два иска следва да се разгледат заедно.

Искове, основаващи се на нарушение на член 87, параграф 1 ЕО и липса на надлежно мотивиране

Доводи на страните

71. Жалбоподателят подчертава, първо, че условието по отношение на селективността на помощта е изпълнено, когато една данъчна схема прилага спрямо оператори в сравнимо положение с оглед на преследваните от системата цели различно третиране, което не се оправдава от естеството или общата схема на системата (Решението по дело C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* и *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* от 8 ноември 2001 г., Recueil, стр. I-8365, точки 41 и 42).

72. По-специално в дело *Adria-Wien Pipeline* и *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Съдът на Европейските общности поддържа, че освобождаването от екологична такса върху енергийното потребление за дружества, чието потребление на енергия надвишава указан праг, поражда държавни помощи, тъй като освобождаването се предоставя само на дружества, които произвеждат стоки. Жалбоподателят подчертава във връзка с това, че *Adria-Wien Pipeline* е доставчик на услуги, който не се конкурира с предприятията, които се възползват от освобождаването.

73. В конкретния случай, класифицирането на AGL по-скоро като изключителна фискална тежест, а не като изключителна фискална полза, е чисто формален въпрос и не променя приложимият тест. Доводите на Комисията, основани на секторното приложение на AGL, са много сходни на мотивирането на генерален адвокат Mischö в неговото становище по дело *Adria-Wien Pipeline* и *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Recueil, стр. I-8369). В своето решение Съдът на Европейските общности отхвърля становището на Генералния адвокат, че няма селективност във въпросната данъчна система, поради това, първо, че неналагането на данъчно облагане не е изключение от нормалното правило, второ, че различното третиране засяга различни сектори и, трето, че обхватът на данъка се основава на обективни критерии.

74. В конкретния случай се твърди, че Комисията е допуснала очевидна грешка при преценката си като е решила, че дефинирането на материалния и географския обхват на

AGL се оправдава от логиката и естеството на данъчната схема, и, следователно, че AGL не обхваща държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.

75. По отношение, на първо място, на разграничението между материали, които се облагат с таксата и тези, които са освободени, ищецът преди всичко се оплаква, че Комисията не е предоставила обективна дефиниция на съответния пазар на непреработени инертни материали в оспорваното решение.

76. Жалбоподателят на следващо място се позовава основно на разграничението, в случая на непреработени материали, между първични материали, които са основния продукт на една площадка за добив, и вторични материали, вторични продукти с ниска стойност, които са неизбежен резултат от добиването на първични материали.

77. Жалбоподателят поддържа, че логиката на данъчната система изисква, че AGL следва да се прилага спрямо първични материали за употреба като инертни материали, които могат да бъдат заменени от алтернативни продукти (вторични кариерни или минни продукти, рециклирани продукти или други алтернативни материали). Обратното, първичните материали, които не могат да бъдат заместени, и вторични продукти, произтичащи от добива на тази категория първични материали, следва да бъдат освободени. Приложението на таксата спрямо двата последно упоменати вида материал, при липсата на заместители на първични материали, не може да има като ефект преместване на търсенето спрямо по-малко екологично вредни заместители.

78. Жалбоподателят признава, че законът, който установява списък на материали, които се облагат с таксата и на такива, които са освободени, не използва термините „първични” и „вторични” материали, и че посочените по-горе дефиниции не са единствените възможни. Обаче, то се оплаква, че Комисията използва тези термини в оспорваното решение без да ги дефинира, като така води до объркване.

79. Освен това, Комисията неправилно посочва в оспорваното решение (точка 29), че AGL „няма да се налага върху инертни материали, добити като вторични продукти или отпадък от други процеси (вторични инертни материали)”. Някои вторични инертни материали, (като продукти, извлечени от варовик, добити за да се произведе вар или цимент, и продукти, извлечени от добива на кварцов пясък, използван при производството на стъкло) се облагат с таксата. Следователно това твърдение отразява очевидно неправилна преценка от страна на Комисията на естеството на AGL. Освен това, оспорваното решение се основава на оценка на AGL във версията, поставена в действие от закона.

80. Освен това, по отношение на целите на AGL, както Комисията в оспорваното решение, така и встъпилата страна упоменават само екологичните съображения, свързани с добива на материали, използвани като инертни материали.

81. Обратното на това, което поддържа Комисията, определянето на обхвата на таксата не отразява преследваната цел и по същество иска да приеме екологичните разходи за производството на инертни материали и да насърчи използването на рециклирани материали или други алтернативни материали, за да се намали увреждането на околната среда, причинено от кариерния добив. Разглеждан от тази перспектива, закона третира сходни ситуации различно.

82. Първо, голям брой първични продукти, по-специално глина, аспид, китайска глина, каолинова глина и глинеста лиска, и техните вторични продукти, не се облагат с AGL. Кариерният добив на тези материали има същото въздействие върху околната среда като кариерния добив на материалите, които се облагат с таксата, като варовик и гранит. Някои от тези първични материали, като каолинова глина, използвана в производството на плочки и глинеста лиска, използвана за производството на тухли, могат да се заменят с материали, добивани в по-малко екологично чувствителни области или с вторични материали, за производството на други видове плочки, и бетонови строителни блокчета, които са заместители на тухлите.

83. Освен това, материали като нискокачествени глинеста лиска и аспид, заедно с глина, китайска глина и каолинова глина, които се добиват в голям брой кариери в Обединеното кралство и се използват като инертен материал като първичен продукт, са освободени, независимо че те могат да се заменят с алтернативни продукти. Жалбоподателят оспорва твърдението на Комисията и на встъпилата страна, че тези материали са освободени, тъй като те не са инертни материали. Той посочва, че терминът „инертен материал” се отнася до целта, за която се използва даден материал, а не до специфична група материали. Освободените материали, упоменати по-горе, рядко са били използвани като инертни материали в Обединеното кралство в миналото, основно поради транспортните разходи. Обаче, тяхното освобождаване насърчава използването на тези първични материали като инертни материали.

84. Поради това изключването на тези материали от обхвата на AGL не може да се оправдае нито от естеството, нито от общата схема на AGL. Жалбоподателят се позовава във връзка с това на Решенията по дело *Adria-Wien Pipeline* и *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (точки 52 и 53) и на съединени дела T-269/99, T-271/99 и T-272/99 *Diputación Foral de Guipúzcoa* и други/Комисията от 23 октомври 2002 г., *Recueil*, стр. II-4217, точка 62.

85. Второ, други първични материали се облагат с AGL, независимо, че те не могат да се заместят с алтернативни материали. Жалбоподателят упоменава червени камъчета, които поради своя специфичен цвят се използват в пътни настилки като пешеходни и велосипедни пътеки; инертни материали с висока техническа спецификация, като материал, използван в пътна настилка и гранит с висока техническа спецификация, използван като баласт за железопътни линии; и инертни материали, използвани за бетон с ниско свиване или високоякостен бетон. Поради техническите характеристики на тези материали в действителност не е възможно те да се заменят с алтернативни продукти. Тъй като те са скъпи, те не се използват като баласт.

86. Трето, AGL обхваща вторичните продукти на голяма група първични материали, които сами по себе си са освободени, като варовик, използван за производството на цимент или вар, облицовъчен камък и материали като кварцов пясък и варовик, използвани в определени промишлени приложения (като производството на стъкло). Тези първични материали не могат да се заместят с алтернативни продукти.

87. Тези несъответствия в логиката и естеството на данъчната система, на които се позовава Комисията, показват, че обхватът на AGL всъщност отразява желанието да се изключат някои сектори от таксата, за да се защити тяхната конкурентоспособност. Това се потвърждава от различните изявления на властите на Обединеното кралство, по-специално в една оценка на регулаторното въздействие на данъчното облагане на

инертни материали, приложена към исковата молба, в която се посочва, че „някои от (освободените) материали съставляват значителни съставки на продукти, които се търгуват в международен план, чиито производители (от Обединеното кралство) биха били поставени в конкурентно неизгодно положение спрямо вносителите и на експортните пазари”, и от едно изследване на екологичните такси в Европейския съюз, което също така е приложено към исковата молба.

88. На второ място, ищецът твърди, че освобождаването при износа на инертни материали също така не е в съответствие с екологичните цели, за които се твърди, че се преследват от AGL. Това освобождаване е насочено само към запазване на конкурентоспособното положение на производителите на Обединеното кралство на експортните пазари. В случая на екологични такси, принципът „замърсителят плаща” съставлява съществен критерий за идентифицирането на една помощ (заключение на генерален адвокат Jacobs по дело C-126/01 GEMO от 20 ноември 2003 г., Recueil, стр. I-13769, I-13772). В това отношение ищецът оспорва предложеното в защитата от Комисията оправдание, че AGL е данък върху потреблението. Подобно съображение не се съдържа в оспорваното решение и освен това не е правилно. Освен това, то не прави освобождаването при износ законосъобразно, както например се показва от данъка върху инертни материали, наложен в Швеция, при който износът не се освобождава. Тъй като таксите върху инертни материали са насочени към разглеждане на рискове за околната среда във връзка с производството, по принцип не би следвало да съществува опасност от двойно данъчно облагане. Мотивирането на оспорваното решение, основано на липсата на контрол от властите на Обединеното кралство над използването, на което подлежат изнасяните инертни материали е неправилно. Техните химически свойства означават, че недвусмислено може да се направи разграничение между инертни материали, предназначени за използване в освободени процеси, и инертни материали, които се облагат с таксата.

89. На последно място, ищецът твърди, че оспорваното решение е опорочено поради липса на мотивиране. От Комисията се изисква да посочи своите виждания относно разликите в третирането, упоменати по-горе, които не са в съответствие с твърдените цели на AGL, тъй като не е възможно те да бъдат пренебрегнати като „очевидно неуместни или незначителни или просто от вторично значение” (дело Комисията/Sytraval r Brink’s France, точка 64).

90. Комисията не приема тези доводи. Тя твърди, че в случая на секторна мярка критерият за селективност е изпълнен, когато тази мярка предоставя изключително предимство (Решенията по дело C-75/97 Белгия/Комисията от 17 юни 1999 г., Recueil, стр. I-3671, дело „Maribel”, точки 32 и 33, и дело Adria-Wien Pipeline и Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, точка 48). Обратното, схема, която налага изключителна тежест в специфичен сектор, не може да съставлява държавни помощи. Тя не съставлява заплаха за вътрешния пазар, в чиято защита съществуват правилата по отношение на държавните помощи.

91. В случая на изключителен данък, следователно не са налице държавни помощи, при условие че той се прилага спрямо определен сектор или че неговите разпоредби отразяват естеството или общата схема на системата.

92. В конкретния случай, AGL съставлява изключителна фискална тежест, която се прилага спрямо определен и ограничен сектор, а именно този на търговската

експлоатация на непреработени инертни материали. Той не предоставя селективни предимства и следователно не привлича инвестиции или създаване на работни места в Обединеното кралство, не изключва инертните материали от други държави-членки от пазара на Обединеното кралство и не субсидира износа. AGL поради това не попада под разпоредбите на член 87, параграф 1 ЕО, който определя държавните помощи, а под разпоредбите на Договора по отношение на данъчното облагане. Дело *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, на което се позовава ищецът, поради това е без значение в конкретния случай.

93. По отношение на изменението на закона, направено след съобщаването на въпросната схема за помощи, на която се позовава ищецът, Комисията посочва, че тя е била писмено информирана, а след това и устно информирана за предложените изменения на закона преди приемането на оспорваното решение.

94. AGL не включва никакъв елемент на помощ, доколкото указаните изключения по отношение на освободените материали попадат в естеството или общата схема на системата.

95. На първо място, Комисията отхвърля несъответствията, които обжалва ищеца във връзка с обхвата на AGL. Тя изтъква, че само непреработени инертни материали се облагат с AGL.

96. Освен това, определени материали, които могат да се използват като инертни материали, по-специално поради тяхната ниска цена, се ползват от освобождаване, което е присъщо за естеството и общата схема на системата, тъй като те могат да съставляват заместители на непреработени инертни материали.

97. Обратното, варовик и пясък, като продукти, които са странични при първоначалния добив, и са предназначени за инертни материали, могат да бъдат заменени с рециклирани инертни материали или други заместители, което означава, че те следва да се облагат с AGL. Освен това, тяхното данъчно облагане също така отразява желанието за отчитане на екологичните разходи при техния добив.

98. Доколкото освобождаването на определени материали според Комисията може да се оправдае с естеството или общата схема на системата, позоваването на ищеца на факта, че тези материали са в конкуренция с инертни материали, които се облагат с таксата, не показва, че таксата включва елементи на държавни помощи.

99. На второ място, освобождаването при износ също така отразява логиката на AGL.

100. На последно място, оспорваното решение е мотивирано в достатъчна степен.

101. Встъпилата страна се съгласява с коментарите на Комисията. Тя подчертава, че AGL е предназначен да гарантира, че екологичното въздействие на добива на непреработени инертни материали ще бъде отразено в цените. Първичната цел на таксата е да насърчи използването на алтернативни продукти като рециклирани инертни материали и други материали, които могат да се използват като заместители на непреработени инертни материали, и да стимулира ефикасното използване на инертни материали и разработването на алтернативни продукти. Вторична цел е поддържането

на конкурентоспособността на Обединеното кралство чрез облагане на вносните продукти и освобождаване на износа.

102. Структурата и обхватът на AGL са в съответствие с общата схема и естество на данъчната система, както High Court of Justice потвърждава в своето решение от 19 април 2002 г. В съответствие със своите цели таксата се прилага спрямо всички непреработени инертни материали. Тя не се прилага спрямо материали, използвани за други цели, а не като инертен материал, тя също така не се прилага спрямо отпадъчни материали, които произлизат като продукти от други процеси.

103. По-специално китайска глина и каолинова глина не се облагат с таксата, тъй като те не са инертни материали. Техните изкопна пръст, отпадъци и други вторични продукти също така са освободени, за да се насърчи използването им като заместители на непреработени инертни материали. Аспид, въглища, лигнет и глинеста лиска не са непреработени инертни материали, използвани като такива. Техните отпадъци се състоят от еднакви материали и следователно също така са освободени. Варовикът подлежи на данъчно облагане като непреработен инертен материал. Неговите вторични продукти, които са идентични с оглед на минералогически състав, поради това също така се облагат. Само варовик, използван за производството на вар или цимент, е освободен процес.

Съображения на Първоинстанционния съд

104. В конкретния случай, спорът се отнася до приложението на критерия за селективност от Комисията в оспорваното решение, когато тя отхвърля класифицирането на държавни помощи по съображението, че „обхватът на AGL се оправдава от логиката и естеството на данъчната система” (точка 43).

105. За да съставлява държавни помощи за целите на член 87, параграф 1 ЕО, дадена мярка трябва по-специално да може да предостави селективно предимство, в изключителна полза на определени предприятия или определени сектори на дейност. Този член се прилага спрямо помощи, които изкривяват или заплашват да изкривят конкуренцията „чрез облагодетелстване на определени предприятия или производството на определени стоки”.

106. Съобразно постоянната съдебна практика член 87, параграф 1 ЕО не прави разграничение между съображенията за или целите на една мярка, която намалява тежестите, които нормално се налагат върху едно предприятие, но определя мярката чрез позоваване на нейните последици. От това следва, че нито фискалното естество, нито икономическата или социалната цел или целите на защитата на околната среда или на безопасността на хората не са достатъчни, за да я отстранят напълно от самото начало от обхвата на члена (вж., по отношение на селективните случаи на освобождаване от социалноосигурителни такси, Решенията по дело 173/73 Италия/Комисията от 2 юли 1974 г., Recueil, стр. 709, точки 27 и 28, и дело Maribel, точка 25; по отношение на селективни схеми за субсидии на лихва, предоставена на малки и средни предприятия (МСП), насочен към модернизиранието на търговските превозни средства на път в интерес на екологичната защита и подобряване на пътната безопасност, Решение по дело C-409/00 Испания/Комисията от 13 февруари 2003 г., Recueil, стр. I-1487, точка 46, и дело T-55/99 СЕТМ/Комисията от 29 септември 2000 г., Recueil, стр. II-3207, точка 53).

107. Когато се разглежда селективното естество на една мярка, задачата на Съда на Общността е да определи дали Комисията правилно е разгледала, че диференциацията между предприятията, по отношение на предимства или тежести, въведена от въпросната мярка, произтича от естеството или общата система на съвкупната схема, която се прилага. Когато подобна диференциация се основава на други цели, различни от преследваните от съвкупната схема, въпросната мярка, по принцип, ще се разглежда като изпълняваща условието за селективност, предвидено в съответствие с член 87, параграф 1 ЕО (вж., по-специално Решенията по дело 173/73 Италия/Комисията, точка 33, дело *Maribel*, точки 33 и 39, и дело *Adria-Wien Pipeline* и *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, точка 49). Жалбоподателят трябва да приведе достатъчно доказателства (вж., по-специално Решенията по дело Испания/Комисията, точка 53, и съединени дела T-127/99, T-129/99 и T-148/99 *Diputación Foral de Álava* и други/Комисията от 6 март 2002 г., *Recueil*, стр. II-1275).

108. Освен това, тази съдебна практика е приета от Комисията в нейното съобщение от 10 декември 1998 г. относно приложението на правилата за държавни помощи спрямо мерки по отношение на прякото данъчно облагане на бизнеса (ОВ 1998 г., С 384, стр. 3).

109. В конкретния случай, е необходимо да се разгледа дали, предвид своите естество и характеристики, разглежданата такса е селективна според критериите, установени от упоменатата по-горе съдебна практика. За да покаже, че са изпълнени тези критерии, ищецът се позовава на липса на съответствие във връзка с посочените екологични цели, първо, на дефиницията за материалния обхват на AGL и, второ, на освобождаването при износ.

– Материален обхват на AGL

110. Необходимо е като начало да се разгледа възражението на ищеца, че Комисията, която просто упоменава списъка на материали, които се облагат с таксата, посочен в Закона, всъщност основава своя подход на една неправилна дефиниция на материалния обхват на AGL, което води до очевидно неправилна оценка на естеството на таксата в оспорваното решение.

111. Преди всичко, ищецът не посочва никакви сериозни основания, за да покаже, че оспорваното решение се основава на разглеждането на AGL във формата, въведена от оригиналната версия на Закона. При все че е вярно, че когато AGL е съобщена, с писмо от 20 декември 2001 г., съответните разпоредби от Закона за налагане на таксата все още не са били изменени, става ясно, че писмото за съобщаването ясно уведомява Комисията, че предстои въвеждането на изменения с *Finance Act 2002* и че предложените изменения, които според това писмо ще са част от *Finance Act 2002*, все още не са били съставени. Освен това оспорваното решение заедно с материалите по досието потвърждава, че Комисията впоследствие е взела предвид тези изменения при приемането на оспорваното решение, по-специално доколкото те въвеждат освобождаване по отношение на отпадъците, произтичащи от добива на въглища, лигнит, аспид и глинеста лиска, заедно с материалите, посочени в член 18, параграф 3 от Закона. В тяхното писмо до Комисията от 19 февруари 2002 г., властите на Обединеното кралство обясняват, в отговор на въпрос от тази институция, че освобождаването на част от тези материали е предназначено да им позволи да бъдат

използвани като заместители на непреработени инертни материали. Освен това, става ясно от оспорваното решение (по-специално точки 11 и 29), че Комисията е взела предвид освобождаването на тези отпадъци.

112. На следващо място, твърдението на ищеца, че оспорваното решение, по-специално в точка 29, показва, че Комисията е допуснала грешка като е приела, че всички вторични продукти или отпадъци, произтичащи от добива на камъни, пясък и чакъл, са освободени, също така трябва да се отхвърли. Тълкуването на оспорената формулировка на точка 29, която посочва, че AGL „няма да се събира върху инертни материали, добити като вторичен продукт или отпадък от други процеси (вторични инертни материали)”, предложено от ищеца, се основава на дефиниция за „вторични инертни материали”, която е различна от тази, приета от Комисията в целия текст на оспорваното решение. Отговорът, предоставен от ответника на писмените въпроси, поставени от Съда, показва, че Комисията използва изразът „първични инертни материали”, по същество за да определи инертните материали, които се облагат с AGL, а изразът „вторични инертни материали”, по същество за да укаже освободените инертни материали, които изрично са изброени в Закона. Обратното, тези изрази, които страните приемат, че могат да носят различни дефиниции, се използват от ищеца, за да се направи разграничение между продукти, които представляват основната дейност на една кариера (първични материали), от една страна, и вторични продукти, произтичащи от добива на първични материали (вторични материали). В такъв случай, в общата схема на оспорваното решение и в светлината на направените от Комисията обяснения, оспорената формулировка на точка 29 от оспорваното решение просто посочва, че AGL няма да се събира върху вторични продукти или отпадъци, произтичащи от първичния добив, когато те са освободени от Закона, с измененията в него. Това тълкуване на точка 29 се подкрепя от факта, че, в тяхното писмо от 19 февруари 2002 г. до Комисията, властите на Обединеното кралство ясно и точно посочват мотивите, поради които се налага AGL върху инертни материали с по-ниско качество отколкото вторичните продукти на определени освободени материали (вж. точка 137 по-долу).

113. При тези обстоятелства твърдението на ищеца, че оспорваното решение се основава на неправилна дефиниция на материалния обхват на AGL, трябва да се отхвърли.

114. По отношение на твърдяното несъответствие на обхвата на AGL с нейните екологични цели, следва да се поддържа като предварителна точка, че една такса може да се опише като екологична такса, когато „подлежащата на данъчно облагане основа на таксата има ясен отрицателен ефект спрямо околната среда”, както посочва Комисията в нейното Съобщение от 26 март 1997 г. относно екологичните данъци и такси в единния пазар (СОМ (97) 9 окончателно, точка 11). Така екологичната такса е автономна фискална мярка, която се характеризира чрез своята екологична цел и своята специфична данъчна основа. Тя е насочена към данъчно облагане на определени стоки или услуги, за да могат екологичните разходи по този начин да бъдат включени в тяхната цена и/или за да станат рециклираните продукти по-конкурентоспособни, а производителите да се ориентират към дейности, които повече опазват околната среда.

115. В това отношение трябва да се подчертае, че остава открита възможността за държавите-членки, които при настоящото положение на правото на Общността запазват, при липсата на съгласуване в тази област, своите правомощия във връзка с екологичната политика, да въведат секторни екологични такси, за да постигнат тези

екологични цели, упоменати в предходната точка. По-специално държавите-членки са свободни, като балансират различните обхванати интереси, да определят своите приоритети по отношение на защитата на околната среда и като следствие определят кои стоки или услуги те трябва да решат да облагат с екологична такса. Следователно, обстоятелството, че една екологична такса съставлява специфична мярка, която обхваща определени указани стоки или услуги, и не може да се разглежда като част от съвкупната данъчна система, която се прилага спрямо всички сходни дейности, които имат съпоставимо въздействие спрямо околната среда, не означава, че сходните дейности, които не се облагат с таксата, се ползват от селективно предимство.

116. По-специално обстоятелството, че екологичната такса, наложена върху определени специфични продукти, не се прилага спрямо тези сходни дейности, не я поставя в същото положение като мярка на данъчно облекчение в тези сектори на дейност, сходни на разглежданите *inter alia* по дело Испания/Комисията, дело СЕТМ/Комисията и *Diputación Foral de Álava* и други/Комисията. За разлика от екологична такса, която може точно да се разграничи чрез своите обхват и цел (вж. точка 114 по-горе), и така по принцип не може да се свърже с някаква съвкупна система, мерките на данъчно облекчение, упоменати по-горе са изключение от системата от тежести, които обичайно се налагат спрямо предприятията. Първите две решения, упоменати по-горе, включват облекчения, под формата на субсидии на лихва, от тежести, които произтичат, в съответствие с обичайните търговски условия, от изискването предприятията да обновяват своите търговски превозни средства. В съответствие с тази система от тежести, фактът, че тези субсидии на лихва, които освен това са предоставени само на МСП, искат да облагодетелстват подновяването на търговските превозни средства в засегнатата държава-членка в интерес на закрилата на околната среда и подобряването на пътната безопасност, не е достатъчен, за да покаже, че това предимство е част от самостоятелна система, която освен това ищещът дори не е идентифицирал (дело СЕТМ/Комисията, точки 53 и 54). В третото решение, упоменато по-горе, Съдът на Европейските общности поддържа, че разглежданият данъчен кредит, който е в полза само на предприятия със съществени финансови средства, нарушава принципите, които са съставна част от данъчната система на засегнатата държава-членка (точка 166 от решението).

117. В тази правна рамка, тъй като екологичните такси съставляват по своето естество специфични мерки, приети от държавите-членки като част от техните екологични политики, област, в която те запазват своите правомощия при липсата на мерки за хармонизация, Комисията, когато прави оценка на екологичната такса за целите на правилата на Общността относно държавните помощи, трябва да вземе предвид изискванията за опазване на околната среда, указани в член 6 ЕО. Този член предвижда, че тези изисквания трябва да бъдат интегрирани в дефиницията и приложението, *inter alia*, на разпоредби, които гарантират, че конкуренцията няма да бъде изкривена в рамките на вътрешния пазар.

118. Освен това, трябва да се отбележи, че, при прегледа на решение на Комисията да не започне формалната процедура по разследване, предвидена в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО, ролята на Съда трябва да бъде ограничена, предвид широката преценка, с която разполага Комисията при прилагането на член 88, параграф 3 ЕО, до проверка на това дали са изпълнени процедурните правила и посочването на мотиви, дали фактите са материално точни, и че няма очевидна грешка на преценка и злоупотреба с

правомоцията (дело Matra/Комисията, точка 25, и Skibsværftsforeningen и други срещу Комисията, точки 169 и 170).

119. В конкретния случай, с оглед на всички тези съображения Съдът следва да разгледа дали Комисията не е превишила границите на своите правомощия за преценка като е установила, в оспорваното решение, че дефиницията на обхвата на AGL може да се оправдае от преследването на посочените екологични цели.

120. Този случай може да се разграничи от спора, който се явява предмет на дело Adria-Wien Pipeline и Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, на което се позовава ищецът. В това решение Съдът на Европейските общности е сезиран да разгледа не дефиницията на материалния обхват на една екологичните такса, както е в конкретния случай, а частичното освобождаване от плащането на такава такса, наложена в този случай в съответствие със Strukturpassungsgesetz (Австрийски закон за структурно приспособяване) от 1996 г., върху потреблението на природен газ и електричество, което се предоставя само на предприятия, които участват в производството на стоки.

121. В това решение, разглежданото разграничение не се отнася до вида на продукта, който се облага с въпросната екологична такса, а до промишлените потребители, в зависимост от това дали те извършват или не своята дейност в първичните и вторичните сектори на националната икономика. Съдът на Европейските общности поддържа, че предоставянето на предимства на предприятия, чиято основна дейност е производството на стоки, не се оправдава от естеството или общата система на данъчната схема, наложена в съответствие с Strukturpassungsgesetz. Той по същество поддържа, че, тъй като енергийното потребление от сектора на предприятия, които произвеждат стоки и от този на предприятия, предоставящи услуги, са еднакво увреждащи околната среда, екологичните съображения в основата на Strukturpassungsgesetz не оправдават това всеки от тези сектори да се третира различно. Именно при тези обстоятелства Съдът на Европейските общности отхвърли довода на правителството на Австрия, основаващ се на философията, че конкурентоспособността на предприятия, произвеждащи стоки, изисква да бъде поддържана, че частичното възстановяване на разглежданите екологични такси само на тези предприятия се оправдава от факта, че те са пропорционално по-засегнати отколкото други предприятия от тези такси (точки 44, 49 и 52 от решението).

122. В конкретния случай, ищецът изтъква в подкрепа на своята искова молба, че определянето на материали предмет на AGL не отразява изложените екологични цели, а всъщност отразява намерение да се освободят определени сектори от таксата и да се защити тяхното конкурентоспособно положение.

123. Поради това е необходимо да се разгледа липсата на съответствие, твърдяна от ищеца, в материалния обхват на AGL.

124. В конкретния случай става ясно от клаузите на писмото за съобщаване и оспорваното решение (точки 5, 16 и 31), че AGL е предназначен по принцип да максимизира използването на рециклирани инертни материали и други алтернативни материали за сметка на непреработени инертни материали и да насърчи ефикасното използване на непреработени инертни материали, които са невъзобновяеми природни ресурси. Второ, писмото за съобщаване и оспорваното решение също така упоменават, дори по-ясно, интернационализацията на екологичните разходи в съответствие с

принципа „замърсителят плаща”, като посочват при определянето на целите на AGL, че „екологичните разходи на добива на инертни материали, които иска да уреди Обединеното кралство чрез AGL включват шум, прах, увреждане на биологичното разнообразие и визуалното благоустройство”. Тези цели изрично се упоменават в писмото от властите на Обединеното кралство до Комисията от 19 февруари 2002 г.

125. В оспорваното решение (точка 8), непреработените инертни материали се определят като „гранулирани или състоящи се от отделни частици материали, произведени от природно налични минерални залежи при техния първоначален добив” и като „фрагменти от камъни, пясък и чакъл, които могат да се използват в естествения им вид или след механична обработка като разбиване, измиване и сортиране”.

126. Не се оспорва между страните, че терминът „инертен материал” не се отнася до определена група материали, определени само съобразно своите физикохимични свойства. Използването на материали (камъни, пясък или чакъл) като инертен материал също така зависи от цената на този материал и транспортните разходи. Също така не се оспорва, че някои от материалите, които са освободени от плащане на таксата, такива като глинеста лиска, нискокачествен аспид, глина, китайска глина и каолинова глина в някои случаи първоначално се използват, след техния добив, като инертни материали.

127. Така AGL съставлява екологична такса, която по принцип е тежест върху търговската експлоатация на непреработени инертни материали, с други думи гранулирани материали при първоначален добив, използвани в сектора на строителството, с изключение на определени материали, указани в Закона. Необходимо е да се разгледа съответствието на тази област на приложение във връзка с преследваните екологични цели (вж. точка 124 по-горе).

128. На първо място, става ясно, че материали, които са търговски експлоатирани за друга употреба, а не като инертни материали, не попадат в обхвата на сектора, който се облага с AGL. Обратно на посоченото от ищеца, тяхното освобождаване поради това по никакъв начин не представлява изключение от системата на разглежданата екологична такса. По-специално решението за налагане на екологична такса само в сектора на инертните материали, а не общо във всички сектори, включващи разработването на кариери и мини, които имат еднакво въздействие върху околната среда, попада в обхвата на правомощието на въпросната държава-членка да определя своите приоритети в икономическата, фискалната и екологичната области. Такъв избор, дори и да е основан на желание да се запази международната конкурентоспособност на определени сектори, поради това не нарушава съответствието на AGL с преследваните екологични цели (вж. точка 115 по-горе).

129. В този контекст, доводите на ищеца относно освобождаването на материали като, *inter alia*, аспид и висококачествена глинеста лиска, каолинова глина, китайска глина, въглища и лигнит, които по принцип не могат да се използват като инертни материали поради своите физически свойства, са без значение в настоящия случай.

130. На второ място, засегнатата държава-членка има възможността, като част от своята екологична политика, да определи материалите, използвани като инертни материали, които тя счита за годни за данъчно облагане и да изключи, предвид преследваните екологични цели, определени материали от обхвата на AGL, включително глинеста лиска и нискокачествен аспид, отпадъци от глина и каолинова

глина, въпреки че те се използват като инертни материали след техния добив. Във връзка с това посоченото от встъпилата страна и от Комисията обяснение, че освобождаването на тези материали, които до момента рядко са използвани като инертни материали поради техните високи транспортни разходи, позволява използването им като заместители на тези непреработени инертни материали, които се облагат с екологични такса и вследствие на това може да допринесе за рационализиране на добива и използването на последните упоменати материали, е приемливо в светлината на преследваните екологични цели.

131. Обхватът на AGL и писмото от властите на Обединеното кралство до Комисията от 19 февруари 2002 г. показват, че целта на въвеждането на AGL е именно намаляване и рационализиране на добива на материали, които обичайно се използват като инертни материали, който представлява 70 % от тонажа на минералите, добити в Обединеното кралство, по-специално чрез благоприятстване на тяхното заместване с рециклирани продукти или други непреработени материали, които не попадат в обхвата на таксата, като отпадъци от аспид, глинеста лиска, глина, китайска глина или каолинова глина.

132. Освен това Комисията посочва, без да бъде оспорена от ищеца, че е имало в наличност голям и често стар запас от отпадък от аспид (или нискокачествен аспид) в купчини от шлака в Уелс, и на китайска глина и каолинова глина в Devon и Cornwall. Тези запаси сега се приема, че съставляват отпадък и загрозяват пейзажа. Според информацията, която се съдържа в писмото от властите на Обединеното кралство до Комисията от 19 февруари 2002 г., понякога те са разположени в национални паркове. Освобождаването за търговска експлоатация на тези материали за използване като инертни материали ги прави конкурентоспособни в сравнение с други непреработени инертни материали и така позволява намаляване на запасите. Освен това Комисията посочва на съдебното заседание, че е възможно варовикът да се добива без да се произвежда значителен отпадък за разлика от аспид, който е крехък и чийто добив неизбежно води до съществени количества отпадъци.

133. При тези обстоятелства доводът на ищеца относно екологичното въздействие на добива на аспид, глинеста лиска, глина, китайска глина и каолинова глина не подкрепя заключението, че освобождаването на тези материали противоречи на преследваните екологични цели, като така предоставя селективно предимство на засегнатите сектори на дейност. Жалбоподателят не е посочил никакъв убедителен довод, който да оспори законността, в светлината на посочените цели, на решението на националния законодател да наложи AGL върху търговската експлоатация само на инертни материали, чийто добив се счита за представляващ първичен източник на увреждане на околната среда, както посочва упоменатото по-горе писмо от 19 февруари 2002 г.

134. При тези обстоятелства, трябва да се поддържа, че освобождаването в съответствие с Закона, с измененията в него, на определени непреработени материали, използвани като инертни материали, не противоречи на посочените екологични цели и може основателно да се оправдае от естеството и общата схема на AGL.

135. Необходимо е на трето място да се разгледат доводите на ищеца относно липсата на съгласуваност при налагането на AGL, по-специално върху инертни материали с висока техническа спецификация (материали, използвани за пътни настилки, гранит, който се използва като баласт, инертни материали, използвани за бетон с ниско свиване или високоякостен бетон) и червени камъчета (използвани за

покрите на пешеходни или велосипедни пътеки), които не могат да се заместят с алтернативни продукти. Вярно е, както ищецът твърди, че данъчното облагане на тези материали, които не се използват като пълнеж поради тяхната по-висока цена, по принцип не могат да доведат до промяна на търсенето в посока на алтернативни продукти като рециклирани инертни материали, за да се намали добива на непреработени инертни материали. Обаче, става ясно, че данъчно облагане от този вид логично може да изпълни една от целите на AGL, който цели да поеме екологичните разходи от производството на непреработени инертни материали.

136. В конкретния случай размера на таксата, който се равнява на 1,60 GBP на тон инертни материали, които се облагат с нея, съответства приблизително на екологичните разходи, свързани с добива на инертни материали в Обединеното кралство, които се оценяват на 1,80 GBP на тон, според информацията, предоставена в доклада от месец април 2001 г., съставен от Ecotec Research & Consulting, озаглавен „Изследване на икономическите и екологичните последици от използването на екологични данъци и такси в Европейския съюз и в неговите държави-членки”, който е представен от ищца. Освен това, този доклад подчертава, че е от значение таксата да се установи на достатъчно високо равнище. Така тази информация потвърждава, че данъчното облагане на въпросните материали може да се разглежда като законно, предвид изискванията на принципа „замърсителят плаща”.

137. Принципът „замърсителят плаща” също така може да оправдае налагането на таксата върху продукти, произтичащи от добива на материали, които не могат да се заместят с алтернативни продукти – по-специално приложението на таксата спрямо инертни материали с ниско качество като продукти, произтичащи от добива на варовик, предназначен за производството на цимент или вар, облицовъчен камък и кварцов пясък, използвани при производството на стъкло – както се показва от писмото от властите на Обединеното кралство от 19 февруари 2002 г. Освен това налагането на таксата върху тези продукти също така може да се оправдае от целта, на която също така се позовава встъпилата страна в това писмо, за насърчаване на по-рационален добив и третиране на инертни материали, за да се намали делът на нискокачествени инертни материали. Този дял, който варира в различните кариери, както подчертава ищецът, обаче може да се промени във всяка отделна кариера. Комисията подчертава във връзка с това, по-специално в своята защита, без да бъде оспорена от ищца относително малката ценова разлика между нискокачествените инертни материали и не заменяеми материали, чиито вторични продукти са те.

138. От упоменатото по-горе става ясно, че доводите на ищца по отношение на твърдяната липса на съответствие в материалния обхват на AGL, предвид на преследваните екологични цели, са неоснователни.

139. Жалбоподателят следователно не е доказал, че оспорваното решение е опорочено от очевидна грешка на преценка поради това, че установява, че дефиницията на материалния обхват на AGL не обхваща елементи на държавни помощи.

140. На този етап е необходимо да се разгледа искът, твърдящ липса на достатъчно мотивиране в оспорваното решение по отношение на преценката на материалния обхват на AGL. Във връзка с това ищецът се оплаква, че Комисията не е посочила мотиви във връзка с разликите при третирането относно отговорността за AGL, които са разгледани тук.

141. Съгласно постоянната съдебна практика посочването на мотиви, изискуемо от член 253 ЕО, трябва да бъде надлежно спрямо разглежданата мярка и трябва ясно и недвусмислено да разкрива мотивирането, следвано от институцията, която я е приела, така че да опосредства засегнатите лица при определянето на мотивите за мярката и да подпомогне компетентния съд на Общността да упражни своето право на преглед. Изискванията, които трябва да се изпълнят от посочването на мотивите, зависят от обстоятелствата по всеки случай, по-специално съдържанието на въпросната мярка, естеството на предоставените мотиви и интереса, който адресата на мярката, или другите страни, които тя засяга пряко и лично, биха имали да получат обяснения. Не е необходимо мотивирането да обхваща всички релевантни факти и правни точки, тъй като въпросът дали посочването на мотиви отговаря на изискванията на член 253 ЕО трябва да се прецени във връзка не само с неговата формулировка, но също така и с неговия контекст и с всички правни норми, регулиращи въпросната материя (дело Комисията/Sytraval и Brink's France, точка 63, и дело T-158/99 Thermenhotel Stoiser Franz и други/Комисията от 13 януари 2004 г., Recueil, стр. II-1, точка 94).

142. От това следва, че изискването за предоставяне на мотиви за едно решение, взето по отношение на държавни помощи, не може да се определя единствено въз основа на интереса, който държавата-членка, до която е адресирано това решение, би имала (Решението по съединени дела T-371/94 и T-393/94 British Airways и други и British Midland Airways/Комисията от 25 юни 1998 г., Recueil, стр. II-2405, точка 92). По-специално Комисията е длъжна, когато одобрява дадена мярка след предварителната процедура по разследване, предвидена в съответствие с член 88, параграф 3 ЕО, да предостави обобщение на основните мотиви за одобрението, за да могат заинтересуваните трети страни да са осведомени относно основанията за него и да са в положение да решат дали да обжалват решението, за да се възползват от процесуалните права, които са им предоставени от член 88, параграф 2 ЕО.

143. По отношение на решението на Комисията за прекратяване на предварителната процедура по разследване, когато се установи, че не съществуват държавни помощи, срещу които възразява ищеца, Комисията трябва най-малкото да предостави на ищеца надлежно обяснение за мотивите, поради които фактическите и правните материали, на които се прави позоваване в жалбата, не са доказали наличието на държавни помощи. От Комисията, обаче, не се изисква да определи своята позиция по въпроси, които са очевидно без значение или са незначими или са просто от вторично значение (дело Комисията/Sytraval и Brink's France, точка 64).

144. В конкретния случай, става ясно, по-специално от точки 31, 32 и 34 от оспорваното решение, че Комисията установява, че обхватът на AGL се оправдава от логиката и естеството на тази данъчна схема, поради това, че AGL съставлява специфична екологична такса, чийто много тесен обхват се определя от засегнатата държава-членка, която е свободна да определя своята национална данъчна система, предвид на специфичните белези на съответния сектор. Комисията по същество посочва, че разграничението, направено между секторите, които се облагат с таксата и тези, които се освобождават, се оправдава от грижата, първо, да се намали добива на инертни материали, които имат нежелани екологични последици и да се насърчи рационалното използване на тези инертни материали и, второ, ад се насърчи използването на рециклирани инертни материали или други алтернативни материали,

за да се намали използването на невъзобновяеми източници и отрицателните последици от такова използване спрямо околната среда.

145. Така Комисията посочва обобщено, но ясно, мотивите, поради които тя отхвърля възраженията, много накратко описани в точки 14 и 15 от оспорваното решение, изложени от ищеца в неговата жалба. Жалбоподателят се е оплакал относно направеното разграничение от една страна между материалите, които се облагат с AGL, като определени вторични продукти с ниско качество (като продукти, производни от варовик, добити за производството на вар или цимент) или пясъчник, който според твърденията на ищеца се облага с таксата, независимо че не е предназначен за използване като инертен материал и, от друга страна, определени освободени вторични продукти (като отпадъци от аспид и китайска глина, използвани като инертни материали, упоменати в точка 11 на оспорваното решение). Той твърди, че подобно разграничение може да изкриви конкуренцията между тези различни категории материали и не е оправдано от естеството или логиката на схемата.

146. При тези обстоятелства, като се има предвид както свободата на държавите-членки, отбелязана в оспорваното решение (точки 31 и 32), да определят своята фискална и екологична политика чрез налагането, както в конкретния случай, на секторна екологична такса (вж. точки 115, 116, 128 и 130 по-горе), така и факта, че ищецът е едно сдружение, представляващо добре-осведомени икономически оператори, оспорваното решение, което накратко посочва същностните мотиви, на които се основава, не може да се разглежда като опорочено от липсата на надлежно мотивиране.

– Освобождаване при износ

147. Жалбоподателят твърди, че освобождаването при износ на инертни материали не е в съответствие с екологичните цели, които се твърди, че преследва AGL. Това освобождаване е насочено само към запазване на конкурентоспособността на производителите на Обединено кралство на экспортните пазари.

148. Като предварителна точка, следва да се отбележи, че AGL се прилага спрямо използването или търговското експлоатиране на непреработени инертни материали в Обединеното кралство. Непреработените инертни материали се облагат с таксата при вноса, а износът на тези материали се освобождава, според властите на Обединеното кралство, „за да се гарантира равенство между непреработените инертни материали, произведени в Обединеното кралство и тези, произведени в другите държави-членки (точка 22 на оспорваното решение)”. Комисията оправдава това освобождаване в оспорваното решение (точка 33) с факта, че властите на Обединеното кралство нямат контрол над използването на инертни материали извън тяхната юрисдикция.

149. Пред Съда Комисията и встъпилата страна допълват това мотивиране. Комисията изтъква по-специално че AGL съставлява косвен данък върху потреблението, като се прилага по принцип в държавите-членки, в които настъпва това потребление, за да се избегне всякакво двойно данъчно облагане върху изнасяните продукти. Встъпилата страна, посочва, че член 91 ЕО позволява освобождаването на изнасяни продукти от националната такса, при условие, че освободената сума не надвишава сумата на платения данък.

150. Този подход, основаващ се на естеството на AGL като косвен данък, трябва да се вземе предвид дотолкова, доколкото обратно на изтъкваното от ищеца, то отразява мотивирането, посочено от Комисията в оспорваното решение и поради това не трябва да се разглежда като допълнително мотивиране, посочено след приемането на решението. Ако се постави ударението върху контрола над въпросните материали като инертни материали, се оказва, че Комисията се позовава в оспорваното решение на обстоятелството, че разглежданата мярка съставлява косвен данък, наложен спрямо самите продукти, а не спрямо предприятията.

151. В конкретния случай, става ясно, че AGL, която, обратно на поддържаното от ищеца, се прилага спрямо търговската експлоатация на инертни материали, и така се облага върху продуктите, а не върху доходите на производителите, всъщност съставлява един косвен данък, регулиран от принципа за данъчно облагане в страната на предназначение, предвиден в съответствие с член 91 ЕО.

152. От съдебната практика става ясно, че една конкретна данъчна мярка, която се оправдава от вътрешната логика на данъчната система, не се подчинява на приложението на член 87, параграф 1 ЕО (дело *Diputación Foral de Álava* и други/Комисията, точка 164, и дело *Diputación Foral de Guipúzcoa* и други/Комисията, точка 61).

153. В конкретния случай, освобождаването при износ не може поради това да се разглежда като предоставящо селективно предимство на износителите, тъй като то се оправдава от естеството на AGL като косвен данък. Засегнатата държава-членка има правото да отдаде приоритет на съображения във връзка със структурата на въпросната данъчна схема пред преследваните екологични цели. Твърдението на ищеца, че другите държави-членки имат различен подход, е без значение.

154. От това следва, че Комисията не е допуснала очевидна грешка при преценката си, като е достигнала до заключение в оспорваното решение, че освобождаването при износ не съставлява държавни помощи.

155. Освен това, като основава мотивирането, посочено в оспорваното решение, на структурата на AGL, Комисията оправдава в изискуемия правен стандарт направеното от нея отхвърляне на възраженията, повдигнати от ищеца в неговата жалба по отношение на селективното предимство, за което се твърди, че се предоставя на износителите като резултат от освобождаването при износ.

156. Поради всички упоменати по-горе съображения исковете, основаващи се на нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, трябва да се отхвърлят.

Искът, основаващ се на нарушение на задължението за започване на формалната процедура по разследване

Доводи на страните

157. Жалбоподателят поддържа, че твърдените несъответствия при дефинирането на обхвата на AGL неизбежно водят до заключението, че класификацията на AGL поражда сериозни трудности. Както същественото внимание, което им се отделя от High Court of Justice в неговото решение от 19 април 2002 г., упоменато по-горе, така и

изявленията на властите на Обединеното кралство, че обхватът на AGL е определен с оглед на защитата на международната конкурентоспособност на освободените сектори, разкриват наличието на тези трудности. Освен това, случаите на освобождаване за глинеста лиска и аспид, както и при износ, противоречат на принципа „замърсителят плаща”. Освен това самата Комисия признава в своята защита, че класификацията на AGL за целите на член 87, параграф 1 ЕО повдига голям брой сложни въпроси, особено по отношение на определянето на съответния пазар.

158. Освен това, консултативния документ, публикуван на 9 декември 2002 г. от властите на Обединеното кралство, показва, че те имат затруднения във връзка със съответствието на обхвата на AGL с преследваните от нея екологични цели.

159. Освен това, упоменаването в защитата на интереса на засегнатата държава-членка от едно бързо решение и опасността от това системата за контрол над държавните помощи да стане нефункционална, показва, че Комисията се е позовала и на други критерии, различни от тези за „сериозните трудности”.

160. При тези обстоятелства, дори ако се приеме, че оспорваното решение не е опорочено от очевидна грешка при преценката, което се отрича от ищеца, това решение при все това е опорочено от нарушение на член 88, параграф 3 ЕО, който изисква от Комисията да започне формалната процедура по разследване.

161. Комисията отговаря, че е ясно, че AGL съставлява изключителна фискална тежест, която не е материя на правилата за държавните помощи, че изключването на заместителите на непреработени инертни материали се оправдава от естеството или общата схема на системата и че стандартният механизъм за непреки данъци върху потреблението не обхваща въпроси във връзка с държавни помощи.

162. Встъпилата страна посочва, че целта на консултативната проява относно отпадъчните инертни материали, лансирана на 9 декември 2002 г., е събирането на информация относно инертните материали, за да се определи дали следва те да бъдат освободени и дали подобно освобождаване би било от полза за индустрията и би могло да се извърши без ненужни тежести върху бизнеса и опасност от злоупотреба. Консултативният документ, на който се позовава ищецът, не предполага, че третирането на отпадъци не е в съответствие с целите на таксата.

Съображения на Първоинстанционния съд

163. Преди всичко необходимо е да се разгледа доводът на Комисията, че обратно на подходът на ищеца, който се основава на съдебна практика, изработена преди влизането в сила на Регламент № 659/1999 през месец април 1999 г., фактът, че са налице сериозни трудности при преценката на една мярка за помощ вече не изисква започване на формалната процедура по разследване. Комисията твърди по-специално че когато една помощ не е съобщена, тя има правото без да започва производството в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО, преди всичко да получи необходимата информация от засегнатата държава-членка по силата на член 10, параграф 2 от Регламент № 659/1999.

164. В конкретния случай разглежданата държавна мярка е била съобщена само доколкото тя предвижда освобождаване за Северна Ирландия, а не по отношение на

дефиницията на обхвата на AGL, която е единствената разглеждана точка в настоящото производство.

165. Следва да се подчертае във връзка с това, че задължението на Комисията първо да разгледа една потенциално незаконосъобразна помощ с държавата-членка, при необходимост като поиска информация от нея (Решението по дело C-400/99 Италия/Комисията от 10 май 2005 г., Recueil, стр. I-3657, точки 29 и 30), не може да освободи тази институция от задължението ѝ да започне формалната процедура по разследване, по-специално когато в светлината на получената информация тя продължава да се сблъсква със сериозни трудности при преценката на засегнатата мярка. Това задължение произтича пряко от член 88, параграф 3 ЕО, както е тълкуван от съдебна практика, и освен това изрично се потвърждава от разпоредбите на член 4, параграф 4 заедно с член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999, когато Комисията установи, след като е извършила едно предварително разследване, че незаконосъобразната мярка поражда съмнения относно нейното съответствие (Решението по съединени дела T-195/01 и T-207/01 Правителството на Gibraltar /Комисията от 30 април 2002 г., Recueil, стр. II-2309, точки 69 и 72).

166. Съгласно постоянната съдебна практика производството в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО е задължително, когато Комисията среща сериозни трудности при установяването на това дали дадена помощ е съвместима или не с общия пазар. Комисията не може поради това да се самоограничи до предварителната процедура в съответствие с член 88, параграф 3 ЕО и да вземе благоприятно решение относно една държавна мярка, освен ако тя е в положение да достигне до едно твърдо становище, след предварително разследване, че мярката не може да се класифицира като помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО или че мярката, при все че съставлява помощ, е съвместима с общия пазар. От друга страна, ако първоначалният анализ доведе до това Комисията да заеме обратното становище, че помощта е в съответствие с общия пазар, Комисията е длъжна да събере всички необходими становища и за тази цел да започне производството в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО (Решенията по дело Matra/Комисията, точка 33; дело Комисията/Sytraval и Brink's France, точка 39; дело T-46/97 SIC/Комисията от 10 май 2000 г., Recueil, стр. II-2125, точка 71; и дело T-73/98 Prayon-Rupel/Комисията 15 май 2001 г., Recueil, стр. II-867, точка 42).

167. Това задължение за започване на формалната процедура по разследване се прилага по-специално когато Комисията, след като е анализираща в надлежната степен, въз основа на информацията, предоставена от засегнатата държава-членка, разглежданата държавна мярка, изпитва съмнения относно наличието на елементи на помощ за целите на член 87, параграф 1 ЕО и относно тяхното съответствие с общия пазар (дело C-400/99 Италия/Комисията, точки 47 и 48).

168. В конкретния случай обратно на твърдяното от ищеца, фактът че Комисията е взела предвид интереса на засегнатата държава-членка от едно бързо решение, не означава, че ищецът има правото да предположи, без друго, че Комисията е взела предвид други критерии, различни от тази по отношение на липсата на сериозни трудности при анализа, когато вземане решение да не започне формалната процедура по разследване.

169. Консултативният документ от 9 декември 2002 г., който е публикуван след приемането на оспорваното решение, не може да се вземе предвид при определянето на

действителността на това решение. Според постоянната съдебна практика сложните преценки, направени от Комисията, в една жалба за отмяна трябва да се разгледат единствено въз основа на информацията, с която Комисията разполага по времето, когато се извършват тези преценки (Решенията по дело T-110/97 Kneissl Dachstein/Комисията от 6 октомври 1999 г., Recueil, стр. II-2881, точка 47, и дело T-123/97 Salomon/Комисията, Recueil, стр. II-2925, точка 48).

170. От това следва, че единствените действителни доводи, на които се опира ищецът в подкрепа на този иск, който се отнася до предполагаемите несъответствия в дефиницията на обхвата на AGL, повтарят тези, които той вече е посочил в иска, основаващ се на нарушение на член 87, параграф 1 ЕО.

171. Както вече беше поддържано, определянето на материалния обхват на екологична такса като AGL попада в правомощията на засегнатата държава-членка, която е свободна да определя своите приоритети по отношение на своята екологична политика (вж. точки 115 и 116 по-горе). В такъв случай следва от упоменатите по-горе въпроси (вж. точки 138 и 139), че Комисията е имала правото да заеме становището, без да извършва очевидна грешка на преценка, че е ясно от определянето на материалния обхват на AGL, че тя не включва елементи на държавни помощи. Освен това несъмнено е, че освобождаването при износ може да се оправдае от естеството на AGL като непряк данък (вж. точки 152 и 153 по-горе). При тези обстоятелства нито мотивирането, посочено в решението на High Court of Justice от 19 април 2002 г., нито обясненията на встъпилата страна за своето решение да не налага AGL върху определени материали, за да запази международната конкурентоспособност на засегнатите сектори, нито твърдяната сложност на дефинирането на засегнатия пазар, на които се позовава ищецът, не показват наличието на сериозни трудности относно класификацията на AGL по отношение на критерия за селективност.

172. При тези обстоятелства, става ясно, че Комисията не е превишила границите на своите правомощия за преценка, като е счела, че прегледът за целите на член 87, параграф 1 ЕО както на дефиницията за материалния обхват на AGL, така и на освобождаването при износ не поражда никаква сериозна трудност, която да изисква от нея да започне формалната процедура по разследване.

173. От това следва, че искът, основаващ се на нарушение на задължението за започване на формалната процедура по разследване, трябва да се отхвърли.

Искът, основаващ се на нарушение от Комисията на нейните задължения във връзка с предварителното разследване

Доводи на страните

174. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е провела надлежно и безпристрастно разглеждане на жалбата на ищеца. Освен това, Комисията признава в своята защита, че тя е приела оспорваното решение бързо, по искане на встъпилата страна.

175. Освен това в оспорваното решение Комисията не е посочила в изискуемата степен мотивите, поради които се отхвърля жалбата на ищеца. Тя не е разгледала несъответствията, изтъкнати от ищеца в неговата жалба, такива като данъчното облагане на вторични материали, което се поражда при производството на необложен

варовик и фактът, че глинеста лиска, добивана с оглед на използването Ж като инертен материал, не се облага. Освен това, по отношение на износа оспорваното решение не разглежда въпроса за освобождаването при износ на нискокачествени материали.

176. Комисията отхвърля тези доводи. Тя отговаря, че всички въпроси, упоменати в тази жалба, които освен това са идентични на тези, повдигнати в първата жалба, са били разгледани в оспорваното решение. Само с оглед на разположението във времето може да се обясни липсата на каквото и да е упоменаване на жалбата на ищеца в точка 3 от оспорваното решение, докато там се упоменава само първата жалба.

Съображения на Първоинстанционния съд

177. Съдебната практика предвижда, че когато заинтересувани трети страни представят жалби до Комисията по отношение на държавни мерки, които не са били съобщени в съответствие с член 88, параграф 3 ЕО, Комисията е задължена, в контекста на предварителната процедура, указана в тази разпоредба, да проведе, в интерес на доброто управление на основните правила на Договора по отношение на държавните помощи, надлежно и безпристрастно разглеждане на тези оплаквания (дело Комисията/Sytraval и Brink's France, точка 62, и дело SIC/Комисията, точка 105).

178. В конкретния случай, ищецът не изтъква никакви действителни мотиви, за да се направи заключение, че Комисията не е предприела достатъчно всеобхватен анализ на преписката. Обратното, документите в преписката показват, че Комисията е поканила властите на Обединеното кралство да представят своите коментари по основните възражения, повдигнати в първата жалба, които по същество са сходни на възраженията, изложени в жалбата на ищеца, и че е поискала от тези власти допълнителна информация, която е предоставена в писмото от 19 февруари 2002 г., упоменато по-горе. В такъв случай, при липсата на други индикации, самият факт, че оспорваното решение е прието бързо не означава, че е налице неизпълнение на изискването за предприемане на достатъчно всеобхватен анализ.

179. Освен това, следва да се посочи, че Комисията е съобщила оспорваното решение, което е адресирано до въпросната държава-членка, на ищеца в съответствие с принципа за добро управление. Това решение посочва, в изискуемия стандарт, мотивите, поради които се отхвърлят възраженията, изложени в жалбата на ищеца, както вече се поддържа по-горе (вж. точки 144, 145 и 155 по-горе).

180. От това следва, че искът, основаващ се на нарушение от Комисията на нейните задължения във връзка с предварителното разследване, трябва да се отхвърли.

181. Предвид всички упоменати по-горе съображения, искът трябва да се отхвърли в своята цялост.

По съдебните разноски

182. По силата на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ищецът е загубил делото, той се осъжда да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисията.

183. По силата на член 87, параграф 4, алинея 1 от Процедурния правилник държавите-членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноси. При това положение Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия понася направените от него съдебни разноси.

По изложените съображения Първоинстанционният съд (втори разширен състав) реши:

- 1. Отхвърля жалбата.**
- 2. Жалбоподателят понася направените от него съдебни разноси и съдебните разноси, направени от Комисията.**
- 3. Встъпващата страна понася направените от нея съдебни разноси.**

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 септември 2006 година.

Подписи